

سوله

اراده د سولی نشته په اشرار کی
نه «سیاف» نه په «حامد» نه «عبدل» یار کی
دوی په اصل کی لاس پوخی د پنجاب دی
د وطن وی کله مینه په اغیار کی
«عبدالله» «یونس» «صالح» او «محمدی»
مجاوردی د مسعود پنجشیر مزار کی
دوی په سوله کی پانگی خپل بایلی
بیا میشته به شی له سره په تخار کی
چا چی خپله دا وطن وی وران کری
باور نه وی هیڅکله په ورانکار کی
نه هیریزی د خلکو له اذهانه
چی شهید کر افغانان ټول په افشار کی
دوی دشر اوشرات ټول ماهران دی
صداقت هیڅکله نه وی په ټکمار کی
دپردی په مت چی ناست وی په قدرت کی
هغه کله وی پخپل واک او اختیار کی
د طالب، اشرار، داعیش کی څه فرق نشته
بی گناه افغانان وژنی په هرکلی اوهرنبار کی
افغان وروره اعتبار په دوی مکره
دوی له وخته ځان خرڅ کری په کلدار کی
بدمرغی د افغانان به وی ترکله
باور نشته د «غنی» په هیڅ گفتار کی
افغانانو چی پخپله ځان یو نکری
دخلاصون لاره هیڅ نشته تیت افکار کی

*** پوهندوی دوکتور سید حسام «مل»